

TALEPAPIR

DET TALTE ORD GÆLDER

Anledning	Uddannelsesudvalget har kaldt M i samråd
Titel	Kvalitetssikring af private uddannelser
Målgruppe	Uddannelsesudvalget
Arrangør	Uddannelsesudvalget
Taletid	5 min.
Tid og sted	D. 27. februar 2007, Folketinget

Disposition

1. Indledning
2. Svar på spørgsmål L: Opstramning af kontrol med private uddannelser
3. Svar på spørgsmål M: Kvalitetsgarantimærkning af private uddannelser
4. Afslutning

1. Indledning

Udvalget har bedt mig besvare spørgsmålene:

L: Hvordan vil ministeren stramme op på kontrollen af private uddannelser som f.eks. kosmetologskoler og psykoterapeutskoler, så kvaliteten af uddannelsernes indhold sikres?

M: Vil ministeren overveje at indføre et kvalitetsgarantimærke på private uddannelser eller andre kvalitetssikringsmodeller som autorisationer, næringsbreve m.v., så studerende får en tydelig information, om det er en ordentlig uddannelse af høj kvalitet?

Der henvises i øvrigt til ministerens svar på spørgsmål 179 – UDU alm. del, Folketingsåret 2005-06.

2. Svar på spørgsmål L: Opstramning af kontrol med private uddannelser

- Undervisningsministeriet regulerer og fører kontrol med de uddannelser, som ligger inden for ministeriets område, og der ydes offentlige tilskud til. Det betyder dermed, at ministeriet som hovedregel ikke regulerer private uddannelser.
- Dog har Undervisningsministeriet ydet bistand til Sundhedsstyrelsen og Socialministeriet i et særligt følsomt tilfælde vedrørende en certificeringsordning for en privat uddannelse – psykoterapeutuddannelsen, idet det ikke er fundet hensigtsmæssigt, at folk uden den fornødne faglige baggrund udøver psykoterapi over for psykisk ustabile mennesker. Kvalitetskriterierne i denne certificeringsordning retter sig mod uddannelsernes indhold og struktur og omfatter både en række forudsætninger for forsvarlig drift af uddannelse og kvalitetskrav til indholdet af uddannelsen. En anden væsentlig grund til, at ministeriet har medvirket til at udvikle denne ordning er, at der ikke har været ønske om at etablere en offentlig anerkendt uddannelse på området. Undervisningsministeriet har ingen tilsynsforpligtigelse over for den pågældende uddannelse.
- I forhold til private uddannelser, der skal SU-godkendes stiller Undervisningsministeriet også en række krav. Først og fremmest skal uddannelsespolitiske, beskæftigelsesmæssige og økonomiske forhold tale for at SU-godkende en privat uddannelse. Der stilles tillige en række betingelser til forsvarlig drift af uddannelse. I den forbindelse inddrages Danmarks Evalueringsinstitut (EVA), som foretager en såkaldt SU-vurdering med det formål blandt andet at vurdere uddannelsesstedets økonomi, organisatoriske og ledelsesmæssige rammer samt fysiske forhold. SU-vurderingen i EVA, der er en del af det samlede beslutningsgrundlag, indbefatter kun i begrænset omfang en vurdering af uddannelsens faglige indhold.
- Da der ved SU-godkendelsen af private uddannelser ikke er nogen kvalitetssikring af uddannelsens faglige indhold som sådan, er det et gennemgående princip ved afgørelse om SU-godkendelser, at hensynet til beskæftigelse vægtes meget højt. Hvis det ikke er godtgjort, at hovedparten af uddannelsens elever kan finde uddannelsesrelevant beskæftigelse, kan der således gives afslag på godkendelse alene på den baggrund.
- Offentlige myndigheder kan i forhold til visse erhverv certificere og autorisere de personer, der skal udøve erhvervet – her tænkes eksempelvis på flere af sundhedsuddannelserne. Skulle Undervisningsministeriet certificere og autorisere private aktører, der har som erhverv at udbyde uddannelser, ville det virke ganske begrænsende på det private uddannelsesmarked. Det ville opstille hindringer for den mangfoldighed af uddannelsesmuligheder – særligt på efter- og

videreuddannelsesområdet – der eksisterer i dag. For ikke at nævne det bureaukrati, der ville opstå ved en sådan kontrolfunktion.

3. Svar på spørgsmål M: Kvalitetsgarantimærkning af private uddannelser

- I Danmark har vi et offentligt styret og finansieret uddannelsessystem, der stort set dækker alle erhvervsområder. Det vil sige, at der stilles offentlige uddannelser til rådighed inden for alle erhvervsområder – uddannelser, der kvalitets-sikres af offentlige myndigheder og betales med offentlige midler. På det område tager det offentlige også ansvaret. Hvis den enkelte studerende i stedet vælger en uddannelse på det private uddannelsesmarked, kan og bør offentlige myndigheder ikke på samme vis stille og kontrollere kvalitetskrav og dermed give en garanti for indholdet.
- SU-godkendelsen af private uddannelser bliver af de studerende anset for en offentlig kvalitetsgarantimærkning. Også af den grund er det vigtigt, at der bliver udvist stor omhu med godkendelsen af private uddannelser som SU-berettigende. Men det skal tilføjes, at der generelt påhviler de studerende et stort ansvar for at se sig for, når de vælger en privat uddannelse.
- Markedet for private uddannelser er stort og spænder vidt – lige fra weekendkurser i pileflet til store efter- og videreuddannelsesprogrammer. Det bør være op til de private uddannelsesudbydere selv at sikre standarden af deres uddannelser gennem akkrediteringer m.v. eller ved at etablere evalueringssystemer m.v., der kan afspejle uddannelsernes kvalitet. Der er ingen aktuelle planer om at udvikle en offentlig kvalitetsgarantimærkning af de private uddannelser.

Afslutning

- Der kan af offentlige myndigheder stilles kvalitetskrav til uddannelser, der betales af offentlige midler, eller der på anden vis ydes tilskud til, fx. SU. Disse uddannelser dækker alle erhvervsområder, og der er derfor ikke behov for en generel offentlig kontrol af de mange forskelligartede private uddannelsesudbud.
- Etablering af evalueringsordninger, akkrediteringer mv. til udvikling og sikring af de private uddannelser må være et anliggende for de private uddannelsesudbydere. Ligesom der er fri etableringsret i forhold til at udbyde uddannelser, skal det også stå de private uddannelsesudbydere frit for at benytte sådanne kvalitetssikringsmekanismer.